

Stykke 5 indeholder en bestemmelse om, at ansatte i SAS, der er bosiddende i Danmark, kun kan beskattes her.

Bestemmelsen er i det alt væsentlige i overensstemmelse med OECD - modellen.

Artikel 16. Bestyrelshonorarer.

I tilfælde, hvor en person, der bor i den ene stat, får bestyrelshonorarer som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan denne anden stat beskatte honoraret (kildestatsbeskatning).

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Efter stk. 1, kan den stat, hvor den pågældende optræder, beskatte vederlaget (kildestatsbeskatning).

Hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsmanden selv – det vil ofte være et selskab, der beherskes af vedkommende –, kan kildestaten også beskatte, jf. stk. 2.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner eller sportsmand har et så langvarigt engagement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at kildestaten ikke kan beskatte, når den pågældendes besøg i kildestaten i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra bopælsstaten.

Dette afviger fra OECD-modellen, men er en meget praktisk regel der sikrer, at officielle kulturarrangementer ikke beskattes i kildestaten.

Artikel 18. Pensioner og livrenter.

Denne artikel omhandler alle pensioner, livrenter o. lign. ydelser. Artiklen omfatter også alle betalinger, der ydes i henhold til en stats sociallovgivning. Det er bestemt, at disse ydelser kan beskattes i begge stater. Artiklen afviger således væsentligt fra OECD - modellen, men er i overensstemmelse med det danske forhandlingsoplæg, hvorefter disse ydelser som almindelig regel bør kunne beskattes i den stat, hvor fra ydelsen betales.

Artikel 19. Offentligt hverv.

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner for hverv, udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Hvis vederlaget imidlertid udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalan-sat ved en ambassade.

Bestemmelsen gælder dog ikke for vederlag, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 finde anvendelse.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med OECD-modellen bortset fra, at den ikke indeholder specielle bestemmelser om beskatningen af pensioner. Alle pensioner er omfattet af den foregående artikel.

Artikel 20. Studerende.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til OECD-modellen.

Efter denne beskattes studerende og lærlinge ikke i den stat hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler, de modtager fra udlandet til deres ophold eller uddannelse.

Den stat, hvori studierne mv. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som den studerende f. eks. modtager fra forældre eller som modtages i form af udenlandske legater.

Artikel 21. Andre indkomster.

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der styrer, hvad der skal ske med de indkomstarter, der ikke udtrykkeligt er nævnt i de forudgående artikler.

Artiklens stk. 1 og 2 er i overensstemmelse med OECD - modellen. Ifølge stk. 1 kan sådanne indkomstarter kun beskattes i den stat, hvori indkomstmodtageren er hjemmehørende.

I stk. 3 er det imidlertid bestemt, at sådanne indkomster også kan beskattes i den anden stat under forudsætning af, at de hidrører fra denne anden stat. Reglen i stk. 3 findes i FN - modellen og er tidligere accepteret af Danmark i flere overenskomster.

Artikel 22. Formue

Artiklen er i det væsentlige opbygget som artikel 13 (om »kapitalgevinster«).

Ifølge stk. 1 og 2 kan formue i form af fast ejendom og rørlig formue, der er en del af formen i et fast driftssted, beskattes i den stat, hvori ejendommen eller driftsstedet er beliggende.

I stk. 3 er bestemt, at formuegoder, der bruges forretningsmæssigt og som ikke er omfattet af stk. 1 og 2, kun kan beskattes i den stat, hvori ejeren er hjemmehørende.

Ligeledes kan formue, bestående af skibe og luftfartøjer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.